

ÇİLEMSİN/OLMADI GAZELİ**Ali Kemal MUTLU****ÇİLEMSİN**

Öyle bakar gözlerim yokluğunun resmine
Her zerreme bin ateş düşürdün ya, çilemsin!
Bilemedim kaderin benim ile hasmı ne?
Bana böyle dağ be dağ aşırdın ya, çilemsin!

Yüzün kavruk çöl kumu, gözlerin misli hazan
Yağmurun yok mu senin, ey cehenneme hakan!
Narım oldun her daim benim ufkumu yakan
Su istedim, tuz verdin; şaşırdın ya, çilemsin!

Sen gittin ya, ses durdu; zaman perişan oldu
Cümle varlık gölgenin nuruna efşan oldu
Arzularım yok yere gamla boğuşan oldu
Gönlümden yollarını taşırdın ya, çilemsin!

OLMADI GAZELİ

Öyle bir zarar ettik ki döndük döndük kâr olmadı
'Kar'a yazılmış bahtımız bir dem ilkbahar olmadı

Ateş aldı gönlümüzü duman sardı gözümüzü
Göstermeye önümüzü bir kılavuz yar olmadı

Tutuştuk neçe kor gibi duman silikti sır gibi
Sanki giz'e esir gibi yandık aşikâr olmadı

İrmak taşar bazı diner; yaprak düşer öze döner
Bu kor ateş elbet söner gayre itibar olmadı

Kopar zamanın zinciri yaş ağacı âdem döker
Dünya bir han konan göçer kimseye diyar olmadı

Vardı, telef oldu mâzim; yok gelecekte fantazim
Varsın böyle yazsın yazım: *Mutlu* bahtiyar olmadı